

Arrest

nr. 277 863 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155 / 101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. DE TROYER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 oktober 2021 België binnen en verzoekt op 25 oktober 2021 om internationale bescherming. Op 19 mei 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt aan verzoeker internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 mei 2022 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit het dorp Tsereteli in de regio Marneuli. Vanaf 1998 verbleef u tot 2019 in Moskou waar u werkte. U kwam om de 3-4 jaar terug naar Georgië om uw ouders te bezoeken. Toen uw vader ziek werd en kwam te overlijden keerde u in november 2019 definitief terug naar Georgië. Sinds Sakaashvili in 2003 aan de macht kwam bent u een aanhanger van diens partij, de UNM. Toen u in november 2019 terugkeerde naar Georgië was de UNM niet langer de regerende partij. U nam deel aan protestacties die werden georganiseerd door de lokale afdeling van de UNM. Vanaf toen werd u geïsoleerd door de staatsveiligheid. Ze bedreigden u verbaal en zetten u onder zware psychologische druk dat u niet langer mocht deelnemen aan deze acties. Toen ze verwezen naar uw kleinkinderen werd u echt bang en stopte u met deelnemen aan protestacties. U werd door hen ook op alle vlakken belemmerd. Zo kon u geen werk vinden en kon u op den duur niet meer buiten komen. U werd plots erg ziek en moest een medische behandeling beginnen. Op 15/10/2021 reisde u per vliegtuig naar Europa waar u op 25/10/2021 uw verzoek om internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van uw rijbewijs. Uw tas met uw paspoort en identiteitskaart erin werd van u gestolen in Brussel-Noord.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3 & 5) dat u in Georgië heel erg ziek werd, dat u er een medische behandeling moest beginnen en dat deze momenteel wordt voortgezet in België. Alhoewel u stelt (CGVS p. 3-4) dat de sociaal assistente van het open centrum waar u verblijft medische documenten heeft doorgestuurd naar uw advocaat, moet worden vastgesteld dat uw advocaat tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat hij hiervan geen weet heeft. U brengt aldus geen informatie aan waaruit blijkt dat uw fysieke gezondheidstoestand van die aard is dat zij een invloed heeft op uw vermogen om op zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en hierbij de redenen die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst uiteen te zetten. Hoewel de door u afgelegde verklaringen tijdens dit onderhoud om diverse redenen niet kunnen overtuigen (zie infra), blijkt uit niets dat u in wezen verhinderd zou zijn om terzake de nodige concrete en verifieerbare elementen aan te reiken ter ondersteuning van de nood aan internationale bescherming die u stelt te hebben.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land van herkomst geïsoleerd werd door de autoriteiten omdat u een aanhanger bent van de UNM en deelnam aan door de partij georganiseerde protestacties.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië

op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende gerechtelijke vervolging van opposanten/critici van het huidige regime.

Tijdens betogingen arresteert de politie regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Arrestanten kunnen in dergelijke gevallen veroordeeld worden tot een administratieve detentie. Het betreft hier echter geen systematische noch gerichte inperking van het individuele recht op vrijheid van betoging en vergadering. Deze administratieve sancties geven daarom geen aanleiding tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De hervormingen van het gerecht hadden tussen oktober 2012 en 2015 een zichtbaar positief effect op de onafhankelijkheid van rechters. De laatste jaren is dat effect echter sterk afgenomen en wordt de onafhankelijkheid van het rechtssysteem in aanzienlijke mate belemmerd door de toenemende macht van een invloedrijke groep rechters met banden met de huidige regerende partij, ook "de clan" genoemd. Zulke politieke beïnvloeding alsook bepaalde andere inbreuken en tekortkomingen in de procesgang, waardoor de rechten inzake een eerlijk proces niet volledig gerespecteerd werden, werden echter voornamelijk vastgesteld in high profilezaken. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan gerechtelijke vervolging en in hoeverre, desgevallend, deze gerechtelijke vervolging beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen moet immers worden vastgesteld dat uw relaas manifeste tegenstrijdigheden vertoont waardoor er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Zo blijkt uit uw verklaringen afgelegd voor het CGVS (p. 5-6, 8) dat u werd geïdoleerd door de staatsveiligheid die u mondeling bedreigde omwille van uw deelname aan protestacties, dat u door hen dermate psychologisch onder druk werd gezet dat u op den duur zelfs uw woning niet meer durfde te verlaten. U stelt uitdrukkelijk dat het altijd de staatsveiligheid was die u bedreigde, dat u geen problemen had met andere instanties van de autoriteiten zoals de politie, en dat er buiten de bedreigingen geen andere acties tegen u werden ondernomen. Er moet worden vastgesteld dat u bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) helemaal geen melding maakte van dergelijke ernstige bedreigingen van de staatsveiligheid. Daar stelde u dat u omwille van uw deelnames aan manifestaties werd geïdoleerd door de politie waardoor u tweemaal een geldboete diende te betalen, en gaf u te kennen dat u geen andere problemen had met de autoriteiten (DVZ Vragenlijst pt. 3.7). Indien u daadwerkelijk zou geïdoleerd zijn door de Georgische staatsveiligheid, een instantie die qua potentiële bedreiging t.a.v. een burger toch van een andere orde is dan de politie of een rechtbank die een onderdaan een geldboete oplegt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan melding had willen maken bij de DVZ, quod non in casu. Bij confrontatie dat u bij de DVZ sprak over een geldboete, stelt u (CGVS p. 9) dat er u door een rechtbank een geldboete werd opgelegd nadat u een ruzie had met uw buurman en dat dit geen verband hield met de politiek, hetgeen absoluut niet te rijmen valt met uw verklaringen bij de DVZ. Gevraagd of u nog geldboetes heeft gekregen, reageert u ontkennend. Geconfronteerd met het gegeven dat u bij de DVZ melding maakte van een tweede geldboete, stelt u dat u zich nog eens moest aanbieden bij de rechtbank na een ruzie met uw buurman maar dat u er niet bent geweest en ondertussen het land heeft verlaten en niet weet wat de uitspraak van deze rechtbank was, hetgeen wederom niet in overeenstemming te brengen is met uw eerdere verklaringen bij de DVZ. De vaststelling dat u compleet tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke instantie u bedreigde omwille van uw politieke activiteiten en op welke wijze dit gebeurde, ondermijnt manifest uw beweerde problemen.

Meer nog, bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.3) stelde u dat u een officieel lid bent van de UNM. Voor het CGVS (p. 6) verklaart u dat u geen lid was van de UNM, en voegt u toe dat indien u lid zou zijn geweest u achter de tralies zou zijn beland, dat toen de staatsveiligheid u bedreigde u kon argumenteren dat u geen lid was en niks te maken had met de partij, dat moest u lid zijn geweest de staatsveiligheid dit zou kunnen aantonen en dan ervoor zou zorgen dat u achter de tralies belandde, dat u aldus niet durfde lid te worden van de UNM. Bij confrontatie (CGVS p. 9) bleef u erbij dat u geen lid was van de UNM. Deze motivering weet niet te overtuigen. Bij de DVZ laat u immers het volgende noteren: "Ik was een officieel lid van de partij, maar ik had geen functie", waaruit duidelijk blijkt dat u er aangaf lid te zijn van de UNM. Gelet op

het beweerde risico dat uw lidmaatschap van de UNM voor u had kunnen inhouden, u zou m.n. gevangen gezet worden, ondermijnt ook deze vaststelling op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Niet alleen legt u aldus manifest tegenstrijdige beweringen af over een essentieel element van uw politiek engagement, m.n. of u al dan niet lid was van de UNM, ook dient te worden vastgesteld dat uw kennis over de UNM en over de politieke gebeurtenissen toen u in de periode 2019-2021 terug in Georgië zeer gering is, hetgeen uw beweerde politieke engagement verder onderuit haalt en aldus ook de beweerde problemen die u hier ten gevolge van zou hebben gekend.

Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6-7) dat in de periode dat u terug in Georgië verbleef er twee verkiezingen plaatsvonden m.n. de eerste ronde van lokale verkiezingen in 2019 en de tweede ronde van deze lokale verkiezingen in 2020, dat er toen burgemeesters werden verkozen, vertegenwoordigers van districtsraden en dat aan de hand van deze resultaten vertegenwoordigers in het parlement zetelden. U ging toen stemmen bij deze verkiezingen en nam deel aan protestacties n.a.v. de resultaten ervan. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de lokale en de parlamentsverkiezingen in Georgië aparte verkiezingen zijn die op twee verschillende periodes worden georganiseerd, en dat de eerste ronde van de parlamentsverkiezingen plaatsvond in 2020 en de tweede ronde ervan een kleine maand later in 2020 doorging, en dat de eerste ronde van de lokale verkiezingen plaatsvond in 2021 en de tweede ronde ervan een kleine maand later in 2021 doorging. De vaststelling dat u niet weet hoe en wanneer de lokale en parlementaire verkiezingen toen in Georgië werden georganiseerd, ondermijnt dan ook verder uw beweerde politieke engagement.

Verder is het bijzonder frappant dat wanneer u wordt gevraagd hoeveel tijd voor uw vertrek op 15/10/2021 uit Georgië (zie CGVS p. 5) de laatste verkiezing plaatsvond, u stelt dat dit ongeveer één jaar ervoor was. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt echter dat er net in deze maand oktober van 2021 verkiezingen doorgingen, de eerste ronde zo'n 2 weken voor uw vertrek en de tweede ronde ook zo'n 2 weken na uw vertrek. De vaststelling dat u geen weet heeft dat net in de periode van uw vlucht verkiezingen plaatsvonden, terwijl u stelt dat als er verkiezingen plaatsvonden u ging stemmen en gelet op uw beweerde politiek engagement, ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Voorts stelt u verkeerdelijk (CGVS p. 8-9) zoals blijkt uit bovenvermelde informatie, dat de UNM in de periode dat u terug was in Georgië n.a.v. een verkiezing nooit een coalitie of alliantie heeft aangegaan met andere partijen. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u als lid/aanhanger van de UNM die ging stemmen bij verkiezingen zou weten dat uw partij n.a.v. de parlamentsverkiezingen van 2020 opkwam in een dergelijke coalitie/alliantie. Uw bewering dat Ugulava de voorzitter van de UNM was voor Melia dit werd en dat Ugulava dit ook was bij uw terugkeer in 2019 naar Georgië, is ook merkwaardig aangezien Ugulava reeds enkele jaren hiervoor de UNM had verlaten om een andere politieke partij te vormen zoals blijkt uit de informatie voorhanden op het CGVS. Wederom moet vastgesteld worden dat een dergelijke gebrekkige kennis niet te rijmen valt met uw beweerde engagement voor de UNM.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. Het door u voorgelegde rijbewijs bevat louter identiteitsgegevens en kan deze conclusie niet wijzigen.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS p. 5) dat u omwille van medische problemen naar België kwam omdat de behandeling hier beter is. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing,

beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), “*evenals van de gegrondheid en de legaliteit van de beslissing betreffende de hoedanigheid van vluchteling en van het statuut van subsidiaire bescherming*”.

Volgens verzoeker, die zijn vrees herhaalt, is de bewering in de bestreden beslissing, dat er actueel geen sprake is van veralgemeende gerechtelijke vervolging van opposanten van het huidige regime, verbazend, omdat de informatie, waarover het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) zelf beschikt en die op de website beschikbaar is, een genuanceerder beeld schept en het laatste jaar gekenmerkt werd door evenementen die beteugeling van de politieke opposanten en de misstanden van de Georgische staat weerspiegelen. Verder herinnert verzoeker eraan dat op 23 februari 2021 de Georgische politie een inval pleegde in de zetel van de UNM te Tbilisi, dat de leider en andere personen hierbij aangehouden werden en dat de politie gebruik maakte van geweld en van irriterende chemische producten. Verder werpt verzoeker nog op dat de vorige voorzitter van de UNM, Saakachvili, op 1 oktober 2021 aangehouden werd en dat ter deze gelegenheid *Amnesty International* in zijn - overigens niet nader geëxpliciteerd - verslag vermeld heeft dat de Georgische regering gebruik heeft gemaakt van gerechtelijke vervolgingen om de politieke opposanten te bestraffen. Volgens verzoeker kan de verwerende partij dan ook niet redelijkerwijze beweren dat de politieke opposanten in Georgië geen risico lopen.

Vervolgens ontkent verzoeker de tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen en poogt hij deze te weerleggen. Hij werpt daarbij ook op dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op een normale wijze is verlopen, daar hij helemaal verward en verloren was, zich onwel voelde, niet geconcentreerd was en geen samenhangend verhaal kon vertellen.

Aangaande de in de bestreden beslissing opgeworpen gebrekkige kennis van de politieke partij UNM en de politieke gebeurtenissen in Georgië werpt verzoeker onder meer op dat hij ongeletterd is, heel weinig kennis heeft van de politieke wereld en als niet-officieel lid geen toegang heeft tot alle informatie in verband met de UNM.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar het commissariaat-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog “*documenten over de onderdrukking van tegenstanders in Georgië*” bij het voorliggende verzoekschrift (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 19 mei 2022 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van

herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.4. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker bij terugkeer naar Georgië verder geïsoleerd te worden door de autoriteiten omdat hij een aanhanger is van de politieke partij UNM en deelnam aan door de partij georganiseerde protestacties. Verder werpt verzoeker op dat hij naar België is gekomen voor de behandeling van zijn medische problemen.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing omstandig wordt vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas van verzoeker.

Uit wat volgt blijkt dat verzoeker er niet in slaagt deze vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in de hoger weergegeven argumentatie hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van en het volharden in het vluchtrelaas en van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en vergoelijkingen en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal, die duidelijk steun vinden in het administratief dossier, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

2.3.5. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terdege als volgt overwogen:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijensysteem heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende gerechtelijke vervolging van opposanten/critici van het huidige regime.

Tijdens betogingen arresteert de politie regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Arrestanten kunnen in dergelijke gevallen veroordeeld worden tot een administratieve detentie. Het betreft hier echter geen systematische noch gerichte inperking van het individuele recht op vrijheid van betoging en vergadering. Deze administratieve sancties geven daarom geen aanleiding tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De hervormingen van het gerecht hadden tussen oktober 2012 en 2015 een zichtbaar positief effect op de onafhankelijkheid van rechters. De laatste jaren is dat effect echter sterk afgenomen en wordt de onafhankelijkheid van het rechtssysteem in aanzienlijke mate belemmerd door de toenemende macht van een invloedrijke groep rechters met banden met de huidige regerende partij, ook “de clan” genoemd. Zulke politieke beïnvloeding alsook bepaalde andere inbreuken en tekortkomingen in de procesgang, waardoor de rechten inzake een eerlijk proces niet volledig gerespecteerd werden, werden echter voornamelijk vastgesteld in high profilezaken. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan gerechtelijke vervolging en in hoeverre, desgevallend, deze gerechtelijke vervolging beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.”

Verzoeker acht het verbazend dat de verwerende partij stelt dat er actueel geen sprake is van veralgemeende gerechtelijke vervolging van opposanten aan het huidige regime daar zij op haar website meer genuanceerd is. Verder herinnert verzoeker eraan dat op 23 februari 2021 de Georgische politie een inval pleegde in de zetel van de UNM te Tbilisi, dat de leider en andere personen hierbij aangehouden werden en dat de politie gebruik maakte van geweld en van irriterende chemische producten. Verder werpt verzoeker nog op dat de vorige voorzitter van de UNM, Saakachvili, op 1 oktober 2021 aangehouden werd en dat ter deze gelegenheid *Amnesty International* in zijn - overigens niet nader geëxpliciteerd - verslag vermeld heeft dat de Georgische regering gebruik heeft gemaakt van gerechtelijke vervolgingen om de politieke opposanten te bestraffen.

De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing wordt geduid op de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak en die wijzen op een stagnatie in de evolutie en zelfs een achteruitgang op sommige punten. De arrestaties, die tijdens manifestaties kunnen voorvallen, wijzen evenwel niet op een systematische, noch gerichte inperking van het individuele recht op vrijheid van betoging en vergadering en de administratieve sancties geven geen aanleiding tot vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De Raad treedt het oordeel bij, en verzoeker toont het tegendeel alleszins niet aan, dat er actueel geen sprake is van een veralgemeende gerechtelijke vervolging van opposanten/critici van het huidige regime. Wat vooral van belang is, is dat een individuele beoordeling zich opdringt en dat een opposant/criticus van het huidige regime *in concreto* dient aan te tonen dat er in zijn geval sprake is van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Door zich in het verzoekschrift te baseren op - wederom niet nader geëxpliciteerde - informatie afkomstig van de website van de verwerende partij zelf, die in het verlengde van de vaststellingen van de bestreden beslissing ligt, en door te wijzen naar *high profile*-zaken en het aanvoeren van algemene informatie die hierop betrekking heeft, slaagt verzoeker hier alvast niet in. Het toevoegen van algemene informatie aan het verzoekschrift volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.3.6. De Raad is van oordeel dat aan verzoekers relaas en voorgehouden problemen omwille van zijn voorgehouden politiek profiel niet in het minste geloof kan worden gehecht. Immers vertoont zijn relaas meerdere, manifeste tegenstrijdigheden.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de diverse asiinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Verzoekers verklaringen over de oorzaken van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zijn echter ongerijmd en strijdig op meerdere essentiële punten.

Allereerst blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker compleet tegenstrijdige verklaringen aflegde over welke instantie hem bedreigde omwille van zijn politieke activiteiten en op welke wijze dit gebeurde. Zo maakte verzoeker tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins melding dat het de staatsveiligheid was die hem ernstig bedreigde, maar haalde hij aan dat hij door de politie geïnterviewd werd omwille van zijn deelname aan manifestaties, waardoor hij tweemaal een geldboete diende te betalen. Op het commissariaat-generaal gaf verzoeker daarentegen meermaals uitdrukkelijk en ondubbelzinnig te kennen dat hij door de Georgische staatsveiligheid werd geïnterviewd, die hem mondeling bedreigde omwille van zijn deelname aan protestacties en die hem dermate psychologisch onder druk zette zodat hij 'op den duur' zijn huis niet meer durfde te verlaten. Verder verklaarde verzoeker dat hij nooit problemen kende met andere instanties dan de staatsveiligheid, zoals de politie, en dat er buiten de mondelinge bedreigingen geen andere acties tegen hem ondernomen werden.

Verzoeker brengt hier in het verzoekschrift tegenin dat de staatsveiligheid en de politie ongeveer hetzelfde zijn aangezien beide diensten voor rekening van de Georgische staat handelen. Deze *post factum* vergoelijking is allerm minst ernstig. De staatsveiligheid is immers een instantie die wat potentiële bedreiging ten aanzien van een burger betreft van een gans andere orde is dan de politie. Verzoeker slaagt er op deze manier geenszins in te verklaren waarom hij, indien hij daadwerkelijk door de staatsveiligheid mondeling zou zijn bedreigd, hiervan geen melding maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij bij het commissariaat-generaal aangaf dat hij wel degelijk wist dat de bedreigingen uitgingen van leden van de staatsveiligheid, daar ze zich legitimeerden en hun badge toonden.

Verder kan in dit verband nog worden opgemerkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij twee geldboetes kreeg van de politie naar aanleiding van zijn deelname aan manifestaties. Bij het commissariaat-generaal sprak hij in eerste instantie niet spontaan over enige geldboete. Toen hij hiermee geconfronteerd werd, gaf hij aan dat een rechtbank hem een geldboete had opgelegd naar aanleiding van een conflict met zijn buur en dat dit geen verband houdt met politieke redenen. Door thans in het verzoekschrift vast te houden aan de versie van de feiten, zoals afgelegd bij

het commissariaat-generaal, slaagt verzoeker er niet in de tegenstrijdigheid, die pertinent en draagkrachtig is en die steun vindt in het administratief dossier, op te heffen.

2.3.7. Verder legde verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen af over het feit of hij al dan niet lid was de politieke partij UNM. Tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij maar liefst drie keer dat hij officieel lid was, terwijl hij bij het commissariaat-generaal duidelijk, ondubbelzinnig en meermaals te kennen gaf dat hij nooit lid is geweest maar slechts aanhanger en dit uit schrik om in de gevangenis te belanden. Dat verzoeker over een danig essentieel punt uit het voorgehouden relaas tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet, zeker gelet op het beweerde risico dat lidmaatschap had kunnen inhouden, op manifeste wijze afbreuk aan het voorgehouden beweerd politiek engagement. De in het verzoekschrift aangebrachte blote bewering dat, zelfs indien hij niet werkelijk de hoedanigheid van officieel lid had, hij toch met de partij verbonden was en dat de Georgische staat hem duidelijk als een volwaardig lid van de UNM beschouwt, kan aan het voorgaande geen afbreuk doen.

2.3.8. Verder haalt verzoeker ter verschoning van de tegenstrijdigheden op algemene wijze aan dat het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op een normale wijze verliep, aangezien hij helemaal verward en verloren was, zich onwel voelde en niet geconcentreerd was en geen samenhangend verhaal kon vertellen.

De Raad wijst erop dat bij aanvang van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker werd duidelijk gemaakt dat hij de waarheid diende te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd. Verzoeker was derhalve op de hoogte van de noodzaak een correct feitenrelaas naar voren te brengen. De Raad bemerkt verder dat uit het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekers verklaringen aan hem werden voorgelezen in het Georgisch, waarna hij het voor akkoord ondertekende en waarmee hij uitdrukkelijk bevestigde dat zijn verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (vragenlijst, p. 3). Zij het overigens nog bemerkt dat verzoeker bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aangaf geen opmerkingen te hebben in verband met het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 2). Thans plotsklaps voorhouden dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op een normale wijze verliep omdat hij helemaal verward, verloren, onwel en niet geconcentreerd was, is niet ernstig. Uit de lezing van de vragenlijst kan overigens nergens worden opgemaakt dat verzoeker verward, verloren, onwel en niet geconcentreerd zou zijn geweest. Integendeel blijkt uit deze lezing dat verzoeker bij machte was te antwoorden op de hem gestelde vragen en een verwardheid of onsamenhangendheid kan uit zijn gezegden geenszins worden gedistilleerd.

Verzoeker maakt pas in het verzoekschrift voor het eerst een opmerking over het verloop van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze opmerking is dan ook laattijdig en, zoals gebleken, niet ernstig. Verzoeker heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal tegenstrijdige verklaringen afgelegd over wezenlijke elementen van zijn relaas. Door in het verzoekschrift te volharden in de verklaringen, zoals gedaan bij het commissariaat-generaal, waar hij de tijd en de mogelijkheid kreeg om alles rustig uit te leggen en eventuele misverstanden uit de weg te ruimen, blijft verzoeker steken in het herhalen van een versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over danige essentiële elementen van zijn relaas, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan.

2.3.9. Daar komt nog bij dat ook verzoekers kennis over de UNM en over de politieke gebeurtenissen toen hij in de periode 2019-2021 terug in Georgië was zeer gering is, hetgeen het beweerde politiek engagement verder onderuit haalt en ook de beweerde ten gevolge hiervan gekende problemen. De vaststellingen hiervoor worden in de bestreden beslissing op omstandige en uitgebreide wijze onderbouwd en worden bevestigd door de objectieve landeninformatie waarover de verwerende partij beschikt en die bij het administratief dossier is gevoegd. Verzoeker ontkent deze vaststellingen niet, maar brengt in herinnering dat hij ongeletterd is, schrijven noch lezen kan, heel weinig kennis heeft van de politieke wereld, geen officieel lid was van de UNM en geen toegang tot informatie had, zoals leden dat wel hebben.

Waar verzoeker aanvoert dat hij ongeletterd is en schrijven noch lezen kan, merkt de Raad op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf hogere studies te hebben gevolgd (verklaring d.d. 1 december 2021, nr. 11) en dat hij bij het commissariaat-generaal verklaarde dat hij een opleiding genoot aan een technische universiteit in de richting energetika (notities persoonlijk onderhoud, p. 3). Thans

opeens voorhouden ongeletterd te zijn en niet kunnen schrijven en lezen is dan ook allerm minst ernstig en kan geen verklaring bieden voor zijn onwetendheid over de UNM en de politieke gebeurtenissen in Georgië. Deze *post factum* uitleg doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande.

Van verzoeker, die beweert als UNM-aanhanger deel te nemen aan manifestaties en te gaan stemmen bij verkiezingen, kan redelijkerwijze worden verwacht te kunnen antwoorden op de hem gestelde vragen over de UNM en de politieke gebeurtenissen in Georgië in de periode dat hij er verbleef. Echter blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij niet wist hoe en wanneer de lokale en parlementaire verkiezingen in de periode 2019-2021 werden georganiseerd, dat hij geen weet heeft dat net in de periode van zijn vlucht verkiezingen plaatsvonden en dat hij niet wist dat de UNM naar aanleiding van de parlementsverkiezingen van 2020 opkwam in een coalitie/alliantie. Thans beweren heel weinig kennis van de politieke wereld te hebben en als niet officieel lid geen toegang te hebben tot al de informatie waar leden wel toegang toe hebben, kan zijn beperkte kennis op algemene politieke vragen niet verklaren of ontkrachten. Zijn beperkte kennis en op bepaalde punten soms onwetendheid valt allerm minst te rijmen met het beweerde actieve profiel van verzoeker als UNM-aanhanger die deelnam aan manifestaties en die verklaarde te gaan stemmen bij verkiezingen. Indien verzoeker daadwerkelijk voldoende bij de UNM, partij waarvan hij beweert geëngageerd lid te zijn, betrokken was en hierdoor door leden van de staatsveiligheid aanhoudend zou geïnterviewd worden, zou hij zonder al te veel problemen op de toch algemene vragen die werden gesteld moeten kunnen antwoorden, hetgeen evenwel niet het geval is.

2.3.10. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en, zoals reeds gesteld, het geven van *post factum* verklaringen, het formuleren van loutere beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.3.11. Wat betreft de aangehaalde medische problemen, die overigens op geen enkele wijze gestaafd worden aan de hand van enig medisch bewijs, en waar verzoeker aangaf naar België te zijn gekomen voor een betere behandeling, merkt de Raad op dat verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. De Raad beaamt tot slot dat het tot op heden enige voorgelegde document, te weten verzoekers rijbewijs, niets aan de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming kan wijzigen. Zijn identiteit wordt immers niet betwist.

2.3.13. De vastgestelde tegenstrijdigheden, inconsistenties en onwetendheden blijven onverminderd overeind en ondergraven op ernstige wijze het door verzoeker voorgehouden, beperkt politiek profiel en de daaruit voortvloeiende vermeende problemen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan geen enkel geloof gehecht worden aan het vluchtrelaas en kan niet aangenomen worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.16. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS